

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.008/2014/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a Fodorné Dr. Kodácsi Gabriella ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű felperes neve I. rendű és II.rendű felperes neve II. rendű (mindketten: címe) felpereseknek - Dr. László Tímea ügyvéd ügyintézése mellett a Dr. Radics és Dr. László Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) alperes ellen szavatossági igény érvényesítése iránt indított perében, amelybe a Dr. Márton Bernadett ügyvéd (címe) által képviselt **beavatkozó neve** (címe) beavatkozó az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott, a Nyíregyházi Törvényszék 12.P.20.344/2011/81. sorszámú ítélete ellen az alperes által 83. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessen meg egyetemlegesen az alperesnek 15 nap alatt 9 100 (Kilencezer-egyszáz) forint fellebbezési költséget és az államnak külön felhívásra 25 000 (Huszonötezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A felperesek 2009-ben **Ny., V. u. 54.** szám alatt négylakásos társasház építésébe kezdtek. Az épületen belül a teherhordó falakat az alperestől vásárolt, a beavatkozó által gyártott **M...F** kerámia falazóelemből építették. Az EK megfelelőségi nyilatkozata szerint a falazótégla nem védett helyen nem alkalmazható, a beépítési és alkalmazástechnológiai útmutató a gyártó **www....hu** honlapján található. Az útmutató szerint külső és belső teherhordó falazat elkészítésére alkalmas, az aktív oldható sótartalom kategóriája S0, amelyre nincs megengedett sótartalom követelmény.

Az alperes bruttó 263 forint fogyasztói áron 2009. augusztus 17-én 2160, ezt követően 3190 darab **M...F** téglát szállított ki, azokat a technológiai előírások betartásával tárolták és építették be. 3190 darab téglán a magas vízzoldható sótartalmuk miatt a beépítést követően rövid idővel a felperesek sókivirágzást észleltek. A téglákban több év után is tapasztalható a sókivirágzás, jelentős nedvességtartalom mérhető.

A magas aktív sótartalom miatt a téglák értékcsökkenése 30 %, ami az összes falazóelem tekintetében bruttó 422 115 forint. A hiba több lépcsőben történő kijavításának a költsége bruttó 3 332 241 forint.

A felperesek a keresetükben az alperest 6 403 198 forint és ennek 2010. május 1-jétől járó kamatai megfizetésére kérték kötelezni. Ebből 422 115 forintot értékcsökkenés, 2 500 000 forintot javítási költség, 3 481 083 forintot kártérítés címén követeltek. Indokaik szerint a hibás teljesítés miatt nem tudtak három lakást értékesíteni, az eladott lakás vételárából a vevő a sókivirágzás okozta hibára hivatkozva nem fizetett meg 3 200 000 forintot. A kiesett vételárat nem tudták bankban lekötni, ebből eredően az elmaradt hasznuk 1 481 083 forint. További 2 000 000 forint káruk oka a lakások forgalmi értékének a csökkenése.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatta a hibás teljesítést, a felpereseket ért kárt.

A beavatkozó alperes ellenkérelmét támogató nyilatkozata szerint a téglák nedvessége a nem szakszerű kivitelezéssel van okozati összefüggésben. A téglák MSZ.EN 771-1:2005. európai harmonizált szabványnak való megfelelését állította. A szállítói megfelelőségi nyilatkozatban S0 kategóriába sorolt termék oldható sótartalmára a szabvány nem határoz meg követelményt, ezért a sótartalom nem releváns, a sókivirágzásra minőségi kifogás nem alapozható.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az egyetemleges jogosult felpereseknek 2 922 115 forintot, ennek 2010. május 1. napjától a kifizetésig járó késedelmi kamatát, valamint 322 800 forint perköltséget. A keresetet ezt meghaladóan elutasította, a felpereseket 208 860 forint, az alperest 175 300 forint illeték megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság a téglák magas oldható sótartalmát, a túlzottan magas ásványianyagtartalom okozta jelentős nedvességét **P. S., Sz. J. , B. S.** szakértők egybehangzó szakvéleménye, a falazóelemek minőségi hibája miatt a 30 % értékcsökkenést **P. S.** és **B. S.** szakvéleménye, a hiba kijavításának módját, és költségét **B. S.** véleménye alapján állapította meg.

Rögzítette, hogy az alperest a tájékoztatás és a szerződésben meghatározott tulajdonságnak történő megfelelés kötelezettsége terhelte. Amellett, hogy nem tett eleget a tájékoztatással kapcsolatos szerződési kötelezettségének, a Ptk. 305. §-ának (1) bekezdése szerint hibásan is teljesített. A téglák alkalmatlanok a vakolat és a festék megtartására, így arra a célra, amire a felperesek vásárolták.

A Ptk. 306. §-ának (1) és a (2) bekezdése felhívásával megállapította, hogy a hiba teljes kijavítása nem lehetséges, de ahhoz, hogy az épület rendeltetésszerű használatra alkalmassá váljon bizonyos javítási munkálatokat el kell végezni. A falazóelem a kijavítás mellett sem lesz teljes értékű, ezért az alperest a Ptk. 306. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján a javítási költségen túl árszállításra is kötelezte a szakértők által megállapított 30 % mértékben. A javítási költséget **B. S.** véleménye alapján állapította meg, azonban a Pp. 215. § alapján ezen a címen az alperest csak a 2 500 000 forint kereseti követelés megfizetésére kötelezte.

Megállapította, hogy a felperesek a perben az állított, és a Ptk. 310. §-a, a 318. §-ának (1), a 339. §-ának (1), és a 355. §-ának (4) bekezdése alapján a perben érvényesíthető károkat nem bizonyították. Az alperest a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján a felperes részére részperköltség, a feleket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján illeték fizetésére kötelezte.

Az első fokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, az elsődleges fellebbezési kérelme a jogszabálysértő első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezésére irányult. A másodlagos fellebbezési kérelmében az első fokú ítélet megváltoztatását, a marasztalása 2 751 691 forintra történő leszállítását kérte.

Az elsődleges fellebbezési kérelem indokolása szerint a felperesnek szolgáltatott téglák megfeleltek a műszaki specifikációnak, a falazóanyag meghatározó tulajdonságait, felhasználását, rendeltetését tartalmazó megfelelőségi tanúsítvány átadásával eleget tett a tájékoztatási kötelezettségének. Az S0 kategóriában a sótartalom nem maximalizált, ezért nem volt a terhére róható az, hogy a téglák sótartalmáról tájékoztatást nem adott. Határérték hiányában a sótartalom nem tud mihez képest túl magas vagy alacsony lenni. A sókivirágzás oka a téglák nem megfelelő tárolása, illetve a szakszerűtlen kivitelezés. E körben a bizonyítási indítványát az elsőfokú bíróság elutasította, ezért a tényállás tisztázatlan maradt. A MSZEM 771-1:2005 szabványra hivatkozással állította, hogy a magas sótartalom túl a kivirágzásához az is szükséges, hogy a téglákat nagyobb mennyiségű, ún. kioldó nedvesség érje. További érvei szerint az ingatlan nincs befejezve, az csak részben fűtött, amely kedvez a hőhidak kialakulásának, a pára épületen belüli lecsapódásának, így hozzájárulhat a falazat további nedvesedéséhez. A felpereseket a MSZ 04-803-ö/1990 szabvány szerint a megfelelő eljárásról a pert megelőzően tájékoztatta. A felperesek azonban a vakolat felhordását a kivirágzott felületen kezdték meg, illetve folytatták, és tisztítás helyett a vakolás abbahagyásáról döntöttek. Így nem tettek eleget a kárenyhítési kötelezettségüknek.

A másodlagos fellebbezési kérelem indokai szerint a hibás teljesítéssel érintett téglák 3 190 db, azok darab ára bruttó 263 forint, 838 970 forint vételár alapján a 30 % értékcsökkenés 251 691 forint az elsőfokú bíróság által megállapított 422 115 forinttal szemben.

A felperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az alperes fellebbezési érvei ellenében arra hivatkoztak, hogy a szakértői vélemények által megállapított 30 % értékcsökkenést az összes téglák esetében alkalmazni kell.

A felperesek csatlakozó fellebbezésben az első fokú ítélet megváltoztatását, az alperes marasztalásának 3 547 115 forintra történő felemelését kérték. Indokaik szerint a javítási költség 2 500 000 forint nettó értékét jelölték meg, az elsőfokú bíróság ezt figyelmen kívül hagyva az általános forgalmi adóról nem rendelkezett, ítélethirdetés előtt őket a kereset pontosítására nem hívta fel.

Az alperes csatlakozó fellebbezési ellenkérelmében felhozottak szerint a **B. S.** szakértő által megállapított 3 332 241 forint javítási költség általános forgalmi adót tartalmaz. A kereseti kérelmet a teljes megfizetendő összegre kell előterjeszteni. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor a kereseti kérelem keretein belül határozott a követelésről. A

felperesek csatlakozó fellebbezése keresetváltogatás, amelyre a Pp. 146. §-a alapján az első fokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig lett volna lehetőség.

A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés nem alapos.

Az ítélőtábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítékezés alapjául elfogadta, egyetértett abból levont jogkövetkeztetésével és azon alapuló, érdemben helyes döntésével is. Az első fokú ítélet teljes körben osztott indokainak a megismétlését szükségtelennek tartotta, azt a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés érveinek az értékelésével egészítette ki a következőkkel.

Az alperes hatályon kívül helyezés iránti elsődleges fellebbezési kérelme a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül csak eljárási okból, a Pp. 252. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján foghatott volna helyet. Az ítélőtábla azonban az (1) bekezdésben jelölt okot és a (2) bekezdés alapján az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak a megsértését nem észlelte.

A Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján a következő rendelkezések helyes értelmezése szerint önállóan hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési kérelem nem terjeszthető elő.

A Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján az első fokú ítélet csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között helyezhető hatályon kívül, és a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján az első fokú ítélet érdemi felülbírálatára is csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között történhet. A másodfokú bíróság a Pp. 253. §-ának (1) bekezdése szerint csak akkor dönt az ügy érdemében, ha nem a Pp. 252. §-ának rendelkezései szerint kell határoznia.

Ezért szükséges az első fokú ítélet fellebbezett részének a tisztázása annak érdekében, hogy az ítélőtábla megállapíthassa az eljárásának a felek rendelkező cselekményei által meghatározott kereteit.

Ennek érdekében a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése alapján a fellebbezésnek kötelező tartalma annak előadása, hogy a fél a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kívánja. Ennek eljárásjogi jelentőségét a fent felhívott rendelkezések adják. A Pp. 252. §-ának (3) és a 253. §-ának (3) bekezdése alapján a kérelmeken nem terjeszkedhet túl, a másodfokú eljárásban is érvényesül a kérelemhez kötöttség elve. Azaz a másodfokú bíróság csak a fellebbezési (csatlakozó fellebbezési) kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálhatja felül és változtathatja meg, vagy megalapozatlansága, érdemi felülbírálatra ez okból való alkalmatlansága esetén helyezheti hatályon kívül a megtámadott első fokú határozatot.

Az ítélőtábla a fentieknek megfelelően megállapította, hogy az alperes másodlagosként jelölt fellebbezési és a felperesek csatlakozó fellebbezési kérelme alapján nem fellebbezett volt az alperes 2 751 691 forint erejéig történt marasztalása.

Az ítélőtábla ebben a keretben vizsgálhatta csak az alperes elsődleges fellebbezési kérelmét is. A Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján a hatályon kívül helyezésre okot adó

megalapozatlanság csak az első fokú ítélet részbeni megváltoztatására irányuló fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között volt vizsgálható. Akkor kerülhetett volna sor az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére, ha a Pp. 235. §-ának (1) bekezdése szerinti tartalommal előterjesztett kérelem alapján kizárt a fellebbezési kérelem, ellenkérelem korlátai között megejthető érdemi felülbírálat: ha a tényállás feltáratlan maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, okszerűtlen, logikai ellentmondásokat tartalmaz és emiatt szükséges a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű, vagy teljes megismétlése.

Az alperesnek az első fokú ítélet részbeni megváltoztatására, a marasztalása 2 751 691 forintba történő leszállítására irányuló, az első fokú ítélet érdemi felülbírálatának korlátját jelentő fellebbezési kérelme kapcsán az ítélőtábla megállapította, hogy ebben a keretben, az árleszállítás mértékét illetően a kereset érdemi elbírálásához szükséges, a releváns adatok feltárára kerültek, ezért nem szükséges a bizonyítási eljárásnak sem a megismétlése, sem a kiegészítése. A Pp. 252. §-ának (3) bekezdése alapján a hatályon kívül helyezés törvényi feltételei hiányában az alperes elsődleges fellebbezési kérelme alaptalan.

Ebben a fellebbezéssel érintett keretben az alperes semmivel alá nem támasztott fellebbezési érvei alapján a bizonyítás eredménye nem volt felülmérlegelhető sem, nem volt ok az elsőfokú bíróság által megállapítottól eltérő tényállás megállapítására, így eltérő jogkövetkeztetés levonására, az első fokú ítélet részbeni megváltoztatására sem.

Az ítélőtábla a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés első fokú ítélet megváltoztatása mellett felhozott érvei ellenében a per adatai közül szükségesnek tartotta kiemelni a következőket:

A felperesek a keresetükben szavatossági igényként értékcsökkenés, javítási költség és kártérítés megfizetésére kérték az alperest kötelezni. Az értékcsökkenést az általuk alperestől vásárolt 5 350 db téglá bruttó vételára 30 %-ában jelölték meg a szakértői véleménnyel egyezően nettó 337 692 forint, bruttó 422 115 forintban. Kijavítási költség címen a követelésüket 2 500 000 forintban jelölték meg. A felperesek a 2011. május 2-i első tárgyaláson a keresetüket az írásbelivel egyezően változtatás nélkül fenntartották. **B. S.** szakértő a véleményében (46. sorszám) 5 190 db, azaz valamennyi falazótégla vásárlási értékére vetítve indokoltnak tartotta és javasolta a 30 % értékcsökkenés alkalmazását. Kiegészítő véleményében (73. sorszám) a hibák kijavítási költségét 2 623 812 forint + 27 % általános forgalmi adó, összesen 3 332 241 forintban határozta meg. A felperesek ennek ismeretében az alperesek kötelezését a kereseti kérelmük szerint kérték (77. sorszám). A tárgyalás berekesztését megelőzően tett perbeli nyilatkozatukban a kereseti kérelmüket változatlanul fenntartották az eredetivel megegyezően (81. sorszámú jegyzőkönyv).

A fentiek alapján az első fokú ítélet szerinti marasztalási összeg értékcsökkenés címén 422 115 forintot tartalmaz, amely megfelel a felperesek szakértői véleménnyel alátámasztott kereseti követelésének. Ezért az alperes másodlagos fellebbezési kérelme sem foghatott helyt.

Az ítéltábla a felperesek csatlakozó fellebbezési kérelme kapcsán a fent kiemelt perbeli nyilatkozataik alapján csak azt állapíthatta meg, hogy az elsőfokú eljárásban kijavítási költség címén 2 500 000 forint kereseti követelést érvényesítettek.

A Pp. a felek rendelkezési jogából fakadóan a bíróság kötelezettségeként fogalmazza meg azt, hogy a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van (3. § (2) bekezdés), a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen (215. §). E kógens, a bíróság eljárásának a kereteit meghatározó törvényi rendelkezések a bírósági cselekmények korlátait jelölik meg. A Pp. 215. §-a szerinti korlátozást a bírói gyakorlat az összecszerűség vonatkozásában feltétlennek tekinti.

A felperesek perbeli rendelkezési jogából következően tehát az elsőfokú bíróságnak nem volt arra lehetősége, hogy a rendelkező nyilatkozatuktól, a perbe vitt követelésük általuk megjelölt összecszerűségétől eltérjen, javukra az alperest a perben érvényesített követelésüket meghaladóan marasztalja.

Az ítéltábla az alperes csatlakozó fellebbezési ellenkérelmében felhozottak alapján vizsgálta azt, hogy a felpereseknek a csatlakozó fellebbezésükben az általános forgalmi adó összegével felemelt keresete a másodfokú eljárásban megengedett keresetváltoztatás-e.

Az egyes törvényeknek a bíróságok hatékony működését és a bírósági eljárások gyorsítását szolgáló módosításáról szóló 2010. évi CLXXXIII. törvény 116. §-a alapján a Pp. 247. §-ának (1) bekezdése helyébe lépett rendelkezés szerint a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet. A 178. §-ának rendelkezése értelmében a Pp.-t módosító rendelkezéseket a törvény hatálybalépése után indult eljárásokban kell alkalmazni, a 173. § (3) bekezdése alapján a törvény 103-124. §-a 2011. március 1-jén lép hatályba.

A felperesek a keresetüket 2011. február 17-én terjesztették elő, ezért a Pp. 247. §-ának akkor hatályos rendelkezései alkalmazásával kellett az ítéltáblának azt megítélnie, hogy volt-e helye a kereset felemelésének a másodfokú eljárásban. A Pp. jelen perben még alkalmazandó 247. § (1) bekezdésnek b) pontja alapján a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet. Ez a rendelkezés nem zárja ki, hogy a fél a keresetét felemelhesse.

Az eljárásjogilag a fentiek szerint engedett keresetfelemelés azonban csak akkor eredményezhette volna a felperesek csatlakozó fellebbezésének az eredményességét, ha a kereseti kérelmük alapján egyértelműen megállapítható lenne az, hogy a 2 500 000 forint nem tartalmaz általános forgalmi adót, vagyis összecszerűségében olyan követelést érvényesítenek, amelyről az első fokú ítélet nem rendelkezett.

A hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási kérdésekről nyilvánított 1/2012. (VI.21.) PK vélemény 3. és 8. pontjában kifejtettek szerint a jogosult által hibás teljesítés esetén érvényesíthető, a kijavítás helyett az árleszállítás, illetve az elállás alternatívájaként választható szavatossági jog a kijavítási költség megfizetése.

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény 2. §-ának a) pontja alapján adót kell fizetni az adóalany által - ilyen minőségében - belföldön és ellenérték fejében teljesített termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása után. A 16. § szerint a termék értékesítésére, szolgáltatás nyújtására nincs befolyással, ha az szerződéskötés, jogszabályi rendelkezés, bírósági és más hatósági határozat (végzés) alapján, illetőleg árverés útján történik.

A kijavítási költség iránti követelés a kijavítás, mint szolgáltatás ellenértékének a megfizetését célozza, amelynek nem vitathatóan van adótartalma is, mint ahogyan az árszállítás alapját jelentő szolgáltatás ellenértékének is.

A szolgáltatásnak azonban nincs két, nettó és bruttó ára, díja, annak az adótartalom egyik eleme, az ellenértékben az általános forgalmi adó benne foglaltatik. Annak megbontása az adójogviszonyokban az adó megállapítása, a fizetési kötelezettség teljesítése, a levonási és visszatérítési jog gyakorlása érdekében szükséges a számviteli és az adójogszabályokban írtak szerint és módon.

A felperesek keresetlevelében a kijavítási költség címén igényelt összeg megjelöléséből nem vonható le az a következtetés, hogy az nettó követelés, külön megjelölés hiányában pedig annak esetleges adótartalma is benne értendő. Ez felel meg az ellenérték meghatározás általános bírói gyakorlatának is, az ettől eltérő értelmezés jogbizonytalanságot eredményezne.

Itt utal arra is az ítélet, hogy a felperesek által a keresetükben megjelölt 6 403 198 forint követelés is a 422 115 forint értékcsökkenés, és a 3 481 083 forint kártérítés címeiken érvényesített igényen túl 2 500 000 forint javítási költséget foglal magában. Az ítélet ennek kapcsán visszautal arra is, hogy **B. S.** szakértő az elsőfokú bíróság által az ítélezése alapjául elfogadott és a felperesek által sem vitatott kiegészítő szakértői véleményében a hibák kijavítási költségét mind nettó, mind bruttó értéken meghatározta.

A felperesek keresetlevelében és csatlakozó fellebbezésében megjelölt összeg egyiknek sem felel meg. Olyan kötelessége pedig nem volt az elsőfokú bíróságnak, hogy a jogi képviselővel eljáró felpereseket felhívja a keresetük pontosítására.

A fent kifejtett indokai alapján az ítélet úgy ítélte meg, hogy az első fokú ítélet rendelkező részében megállapított kijavítási költség ún. bruttó érték, ezért a felperesek a másodfokú eljárásban az adótartalom hiányára alappal nem hivatkozhattak, ezen indokuk alapján felemelt keresetük nem eredményezhette az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását.

Az ítélet a fellebbezéseket a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és az elsőfokú bíróság érdemben és indokaiban egyaránt helyes ítéletének a nem fellebbezett részét a fentiekkel kiegészítve a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Mindkét fél eredménytelen fellebbezése folytán a fellebbezett értékek alapján a nagyobb részt pervesztes felperesek kötelesek az alperes részére fellebbezési költséget fizetni 454 576 forint tiszta pernyertesség alapulvételével. Az alperes jogi képviselével felmerült költséget az ítélet a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján 9 100 forintban határozta meg.

Az alperes által a fellebbezésében támadott érték 170 424 forint, amely után a megfizetendő fellebbezési illeték az Itv. 39. §-ának (1) és 46. §-ának (1) bekezdése alapján 15 000 forint. A lerótt 233 800 forint illetékből tartozatlanul rótt le 218 800 forintot, melynek visszatérítésére jogosult az Itv. 80. §-ának (1) bekezdése alapján a kérelmére. A

felperesek által a fellebbezésükben eredménytelenül vitássá tett érték 625 000 forint, a csatlakozó fellebbezésük illetéke az Itv. 46. § (1) és (4) bekezdései alapján 25 000 forint. Azt a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján megfizetni kötelesek.

D e b r e c e n, 2014. március 11.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottília s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -